

Carmela Garcia

I want to be

Planta baixa Casal Solleric

21/09/17-30/11/17

La sèrie de retrats d’**“I want to be”** forma part d’una tesi major desenvolupada per Carmela García en el projecte **Constel·lació**, en el qual crea una cartografia espacial i identitària de la ciutat de París basada en les interrelacions, els treballs i les vides d’un grup d’artistes durant el període d’entreguerres del passat segle XX. Les seves eines per a aquesta finalitat seran la reconstrucció i la ficcionalització.

Prenent com a referència central, que no única, els retrats que la fotògrafa americana Berenice Abbott fa del seu entorn en el París dels anys 20/30 a un grup d’artistes (Eileen Gray, Suzi Solydor, Janet Flaner, Telma Woods, Marie Laurencin, Sylvia Beach, Adrienne Monnier, Tamara de Lempicka, Colette, Channa Orloff, Romaine Brooks, Djuna Barnes o Natalie Barney), que mitjançant la seva activitat cultural, artística i social i la seva forma de vida mateixa varen marcar el debat sobre la dona moderna, varen desafiar les convencions i els models jeràrquics dominants entorn del masculí i el femení, i varen modificar els referents i els comportaments socioculturals d’una manera que encara avui conserva la seva vigència.

Carmela García aprofundeix en el joc de representació i autorepresentació recreant i actualitzant els retrats que es feren entre si aquelles artistes, un joc que ens parla de les possibilitats de construcció de la imatge de l’individu.

Per a això ens proposa aquesta galeria de retrats d’artistes, amigues del seu entorn i afins a ella. Superposa la seva mirada evocant i actualitzant unes imatges que converteix en simbòliques i posa de manifest com les convencions a l’hora de configurar la imatge creen identitat i com en recrear-les es genera coneixement sobre el passat i una reflexió sobre la producció d’identitats noves, la importància dels referents iconogràfics i el concepte de memòria. Aborda de bell nou una qüestió que és crucial en el seu treball: el descobriment i la recuperació de referents a través d’una proposta rotunda i transgressora de reescriure/rellegir la història.

A **“I want to be”** també ens trobem amb la ficcionalització ja que es recrea el retrat de grup que mai va trobar en les seves recerques per arxius de l’època, el retrat col·lectiu de totes aquestes artistes juntes: **Memòria**. Una fotografia de gran format presa a l’antiga i emblemàtica Residència de Senyorettes de Madrid que va acollir les primeres universitàries espanyoles i on l’artista recrea el que sembla una fotografia corporativa després d’arribar a un acord o, si es vol, un darrer sopar.